

A lavina elindult

Közel két évvel ezelőtt jutottam el a devizaalapúnak mondott kölcsönszerződésekkel kapcsolatos banki visszaélések miatti probléma megoldásának lényegéhez.

Ahhoz, hogy amennyiben a bankoknak a szerződés megkötése utáni önkényes és mondvacsinált törlesztő részlet emelési jogát annak nyilvánvaló törvénytelenége miatt sikerül a bíróság által érvényteleníteni, akkor az adósok megszabadulhatnak attól a többletتهertől, ami részben jogtalan, részben pedig az ezekkel csökkentett fizetési kötelezettség már az adósok számára elviselhető.

Természetesen megnyugvással tapasztaltam azt, hogy a Kúriának valamennyi ide vonatkozó elvi döntése, vagy az Európai Bíróság ítéletei ugyanazt a jogi megoldást szorgalmazzák, mint amit én, de egyúttal ezt természetesnek is azért tartottam, mert az Uniós és belső jogszabályok megfelelő értékelése csak ilyen eredményre vezethet.

Miután az elmúlt év végén a minden tekintetben megfelelő, **2/2012. (XII.10.) PK Vélemény** a bíróságok számára világossá teszi azt, hogy az általam javasoltak szerint bírósági eljárásban miként kell eljárniuk, tudtam az, hogy már csak idő kérdése az, hogy egyedi ügyben a pereimben régóta várt siker bekövetkezzen.

Ez most a következő oldalakon olvasható ítélet és hozzátartozó indokolás szerint bekövetkezett, és az ítélet az alábbiak szerint rendelkezett:

*„**Megállapítja a bíróság, hogy a felperes és az alperes között 2008. január 8. napján létrejött kölcsönszerződés 3. pontjában azon rendelkezése, miszerint „A Bank a Szerződésben meghatározott kamatot, díjakat, illetve egyéb feltételeket a Szerződésben foglaltakra vonatkozó pénzügyi feltételek, valamint a vonatkozó kockázatok változását felismerve, ahhoz igazodva egyoldalúan jogosult megváltoztatni” érvénytelen.**”*

Mely rendelkezésnek tartalmából kiindulva tehát a perbeli esetben az adós törlesztő részlete összege visszaáll a szerződés megkötése kori állapotra, illetve azért, mert éveken át jogtalanul szedték be a bankok az emelt összegű törlesztő részletet, egyenlőre túlfizetésben vannak az adósok.

Mindenkor állítottam azt is, hogy ettől még később vita alapja lehet az, hogy a HUF/CHF árfolyamának alakulása miként befolyásolja a törlesztő részlet nagyságát, illetve a svájci frank alapkamatának alakulása miként befolyásolja az aktuálisan fizetendő ügyleti kamat mértékét, hiszen a szerződésekben a „*deviza alapú*” szóhasználat nem arra utal, hogy a többi forinthitelhez hasonló körülmények között kellett volna az adósnak törleszteni akkor, ha a bankokat egyébként nem motiválta volna az adósok kijátszása.

Más lapra tartozik az, hogy az alábbi ítéletet általánosítva most akár százezer szerződés esetében is egy pillanat alatt hoppon maradhatnak a bankok azáltal, hogy a szerződések többsége esetén az általuk önkényesen követelt törlesztő összegnek legfeljebb a feléhez juthatnak.

Nem kellett volna csalárd módon eljárni a bankoknak a szerződés megkötésekor, és akkor most ilyen problémájuk nem lenne.

A **Ptk. 237. § 4. bek-nél** használt szónak jelentése a Magyar Értelmező Kéziszótár szerint:

„*Csalárd: Álnok, kétszínű, csaló szándékú.*”

(Folyt. Ítélet)

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Léhmann György ügyvéd (8600 Siófok, Szücs M. u. 1.) által képviselt
T. M. (1136 Budapest,) felperesnek,

a dr. József K. jogtanácsos által képviselt
Kereskedelmi és Hitelbank Zrt. (1095 Budapest, Lechner Ödön fasor 9.) alperes ellen

szerveződés részleges érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében meghozta az alábbi

Ítéletet

Megállapítja a bíróság, hogy a felperes és az alperes között 2008. január hó 8. napján létrejött kölcsönszerződés 3. pontjának azon rendelkezése, miszerint „A Bank a Szerződésben meghatározott kamatot, díjakat, illetve egyéb feltételeket a Szerződésben foglaltakra vonatkozó pénzügyi feltételek, valamint a vonatkozó kockázatok változását felismerve, ahhoz igazodva egyoldalúan jogosult megváltoztatni” érvénytelen.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül **56.000.- (Ötvenhatezer) Ft** perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet három példányban a Fővárosi Ítéltáblához címezve jelen bíróságnál kell benyújtani.

Ha a fellebbezés csak a kamattérítésre, a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, avagy csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el. A fentiekre irányuló fellebbezésben a fellebbező fél kérheti tárgyalás megtartását. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény

Indokolásból

A 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5.a) pontjában foglaltak szerint a semmisségre alapított érvénytelenségi kérelme estén a bíróság a szerződés semmisségét más okból is megállapíthatja, mint amit a felperes a keresetlevelében a felperes megjelölt. A fent kifejtettek szerint a felperes által megjelölt okok nem eredményezték a támadott kikötés tisztességtelenségét, azonban a bíróság a perbeli szerződés 3. pontjában foglalt egyoldalú szerződésmódosításra okot adó kikötésekről - "pénzpiaci feltételek" és "vonatkozó kockázatok változása" - megállapította, hogy azok oly mértékben általánosak, hogy azok alapján a felperes nem láthatta előre, hogy ténylegesen milyen feltételek teljesülése esetén és milyen mértékben kerülhet sor a számára kedvezőtlen módosításra. A "pénzpiaci feltételek" és "vonatkozó kockázatok" változásához kötött egyoldalú szerződésmódosítási jog tartalmilag ellenőrizhetetlen, abból nem vezethető le, hogy ténylegesen

milyen változás bekövetkezése esetén gyakorolhatja az alperes az egyoldalú szerződésmódosítás jogát. A fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmény alapvető kötelessége, hogy előre kalkulálja a kölcsönnyújtás kockázatait, az egyoldalú szerződésmódosítás joga nem fordítható egyoldalú haszonszerződésre. A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a keresettel támadott szerződéses kikötés a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményét sértő módon egyoldalúan és indokolatlanul a felperes hátrányára állapítja meg, ezért azok a Ptk. 209.§ (1) bekezdése alapján tisztességtelen, ezért az a Ptk. 209/A. (2) bekezdése alapján érvénytelen. A bíróság e körben utal arra is, hogy a felperes kereseti kérelme kizárólag a kölcsönszerződés 3. pontjában meghatározott kikötés érvénytelenségének megállapítására irányult, a kereseti kérelem az Üzletszabályzat 5.1. és 6.3. pontját nem érintette, melyre tekintettel a jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége azon alperesi hivatkozásnak, hogy az Üzletszabályzat 5.1 és 6.3. pontjában foglaltak milyen feltételek esetén biztosítják az alperes részére az egyoldalú szerződésmódosítás jogát.

Az érvénytelen rendelkezés általános jogkövetkezménye az, hogy ahhoz nem fűződnek a felek által célzott joghatások, ezen általános jogkövetkezmény megállapításához semmilyen, a Pp. 123.§-ban szabályozott jogmegóvási szükséglet nem kapcsolódik, melyből következően alaptalan a felperes azon kereseti kérelme, mely annak megállapítására irányult, hogy a perbeli szerződés keresettel támadott rendelkezése nem jelent kötelezettséget a számára.

Miután tehát régóta tudom azt, hogy mi legyen a kereseti kérelem, valamint azt is tudom, hogy ennek a kérelemnek mi a jogi alapja, a 2/2012. (XII.10) PK Vélemény azt határozta meg, hogy milyen ténybeli alapokra hivatkozzak kérelmem indokolásánál.

Arra az álláspontra helyezkedtem, hogy lehetőség szerint minden olyan alaki problémára hivatkozom, ami a Vélemény alapján alappal állítható, ugyanis alaki probléma esetén nincs vitának helye arról, hogy csak kicsit sértettem meg az előírást, vagy nagyon. Úgy gondoltam, hogy amennyiben tartalmilag elemzem a banki tisztességtelen szerződési feltétel tarthatatlanságát, akkor széles kaput nyitok a bankoknak – esetleg a bíróságoknak is – ahhoz, hogy magyarázzák a magyarázhatatlant, és ezáltal a döntőnek minősülő alaki problémák eltörpülhetnek, megsemmisülhetnek.

Arra pedig nem számítottam, hogy úgy is lehet, ahogy azt a fenti ítéletet hozó bíróság tette.

Elvetette az általam felsorolt alaki hiányosságokat – szerintem nem kellően megindokolva – de belenyúlt a tisztességtelenség tartalmába úgy, hogy egyúttal nyilvánvalóvá tette azáltal bankoknak minősíthetetlenül álnok, kétszínű, csalo szándékát.

Hiszen az indokolásnak azzal a mondatával, hogy

„A pénzügyi feltételek és vonatkozó kockázatok változásához kötött egyoldalú szerződésmódosítási jog tartalmilag ellenőrizhetetlen, abból nem vezethető le, hogy ténylegesen milyen változás bekövetkezése esetén gyakorolhatja az alperes az egyoldalú szerződésmódosítás jogát.”

nyilvánvalóvá tette azt, hogy **a tisztességes egyoldalú szerződésmódosítási jog alapvető feltétele az, hogy a másik fél – adós – ellenőrizni tudja azt, hogy konkrét díjmelést milyen ténylegesen bekövetkezett idézett el, és azt is, hogy a valós ok a díjmelés mértékét indokolják-e vagy sem.**

Hányszor utalt Róna Péter arra, hogy a szerződésből tudni kell azt, hogy miért annyi az annyi, és most a bíróság is ugyanerre a meggyőződésre jutott. És ezáltal a bankok által épített tisztességtelenségnek kártyavára remélhetőleg örökre összedőlt.

Hiszen, ha az ellenőrizhetőséghez elegendő szerződési feltételt biztosít az adósnak, akkor álnok, kétszínű, csalo szándékú magatartása folyamatosan lelepleződik, ha pedig nem biztosítja ezeket a feltételeket a szerződésben, akkor a bíróság a szerződés aláírásának időpontjára visszamenőleges hatállyal érvényteleníti a banki szerződésmódosítási jogot.

Nem teszi érvényessé – nem teheti – hanem úgy kell tekinteni, mintha soha a szerződésben sem lett volna.

Miután tehát régóta tudom azt, hogy mi legyen a kereseti kérelem, valamint azt is tudom, hogy ennek a kérelemnek mi a jogi alapja, a 2/2012. (XII.10) PK Vélemény azt határozta meg, hogy milyen ténybeli alapokra hivatkozzak kérelmem indokolásánál.

Arra az álláspontra helyezkedtem, hogy lehetőség szerint minden olyan alaki problémára hivatkozom, ami a Vélemény alapján alappal állítható, ugyanis alaki probléma esetén nincs vitának helye arról, hogy csak kicsit sértettem meg az előírást, vagy nagyon. Úgy gondoltam, hogy amennyiben tartalmilag elemzem a banki tisztességtelen szerződési feltétel tarthatatlanságát, akkor széles kaput nyitok a bankoknak – esetleg a bíróságoknak is – ahhoz, hogy magyarázzák a magyarázhatatlant, és ezáltal a döntőnek minősülő alaki problémák eltörpülhetnek, megsemmisülhetnek.

Arra pedig nem számítottam, hogy úgy is lehet, ahogy azt a fenti ítéletet hozó bíróság tette.

Elvetette az általam felsorolt alaki hiányosságokat – szerintem nem kellően megindokolva – de belenyúlt a tisztességtelenség tartalmába úgy, hogy egyúttal nyilvánvalóvá tette azáltal bankoknak minősíthetetlenül álnok, kétszínű, csaló szándékát.

Hiszen az indokolásnak azzal a mondatával, hogy

„A pénzügyi feltételek és vonatkozó kockázatok változásához kötött egyoldalú szerződésmódosítási jog tartalmilag ellenőrizhetetlen, abból nem vezethető le, hogy ténylegesen milyen változás bekövetkezése esetén gyakorolhatja az alperes az egyoldalú szerződésmódosítás jogát.”

nyilvánvalóvá tette azt, hogy **a tisztességes egyoldalú szerződésmódosítási jog alapvető feltétele az, hogy a másik fél – adós – ellenőrizni tudja azt, hogy konkrét díjemelést milyen ténylegesen bekövetkezett idézett el, és azt is, hogy a valós ok a díjemelés mértékét indokolják-e vagy sem.**

Hányszor utalt Róna Péter arra, hogy a szerződésből tudni kell azt, hogy miért annyi az annyi, és most a bíróság is ugyanerre a meggyőződésre jutott. És ezáltal a bankok által épített tisztességtelenségnek kártyavára remélhetőleg örökre összedőlt.

Hiszen, ha az ellenőrizhetőséghez elegendő szerződési feltételt biztosít az adósnak, akkor álnok, kétszínű, csaló szándékú magatartása folyamatosan lelepleződik, ha pedig nem biztosítja ezeket a feltételeket a szerződésben, akkor a bíróság a szerződés aláírásának időpontjára visszamenőleges hatállyal érvényteleníti a banki szerződésmódosítási jogot.

Nem teszi érvényessé – nem teheti – hanem úgy kell tekinteni, mintha soha a szerződésben sem lett volna.

Az ítéletet egyébként a **Kereskedelmi és Hitelbank Zrt** alperessel szemben hozták, mely tényből következik az, hogy nagy valószínűséggel ennek a banknak minden kölcsönszerződése ugyanúgy érvényteleníthető, mint ahogy azt ebben a perben tették.

Valamint mindazoknak a bankoknak a szerződése is, melyek szerint az ítélet által megfogalmazott

„felperes nem láthatta előre, hogy ténylegesen milyen mértékben általánosak, hogy azok alapján a felperes nem láthatta előre, hogy ténylegesen milyen feltételek teljesülése esetén és milyen mértékben kerülhet sor a számára kedvezőtlen módosításra.”

követelménynek a szerződésmódosítást lehetővé feltételek felsorolása nem felel meg.

Egyszóval jobban jártunk, mintha a Pénzügyi Biztos betartotta volna a szavát és mára már megindította volna a közérdekű pereket. Sőt lehet az is, hogy csupán azért felejtette el ígéretét, mert nem akart az adósoknak azáltal kárt okozni, hogy ez után a per után még az általa javasolt közérdekű perek befejezésére is várni kelljen.

Sőt köszönet jár a Legfőbb Ügyésznek is azért, hogy annak ellenére nem indított közérdekű pert, hogy az Európa Bíróság is folyamatosan kéri ezek megindítását hazánktól,

Köszönet jár az Igazságügy miniszternek is ugyanezért,

És elsősorban a PSZÁF-nak jár a köszönet, aki néhány közérdekű pert – Partiscum – négy évvel ezelőtt megindított, majd befékezett nyilvánvalóan arra gondolva, hogy még több közérdekű per esetén még a végén baja eshet a bankoknak, és ezzel nem szabad viccelni.

Valamennyijüket áthatotta minden bizonnyal az Országos Ügyvédi Kamara Elnökének alábbi szavai:

„Ha az összes devizalapu kölcsön hibás termék volt, akkor eredeti állapot helyreállítása, - mert a jog ezt a megoldást adja - például a magyar jog, miképp képzelhető el, vagy ki kit fog kárpótolni. Hát itt az egész országról van szó. Itt Magyarország tíz millió ember jövőjéről van ...

Hát összeomlik a magyar pénzügyi rendszer és bankrendszer. Az nemcsak a bank tulajdonosainak lesz rossz, tízmillió magyar állampolgárnak lesz rossz. Hát ha megszűnik a hitel Magyarországon, leáll a gazdasági élet. És tízmillió ember nem jut fizetéshez sem, tehát itt nagyon megfontolt megoldást kell keresni, az indulatokon, azoknak a gátlásával sajnos nem megyünk sehova.”

Köszönöm, köszönöm, köszönöm. Mert hiszen ha a felsoroltak valamelyike mégis megindította volna a közérdekű pert, akkor sem számíthattam volna abban semmi jóra. Meg vagyok győződve arról, hogy mindazoknak a problémáknak a perlését egész egyszerűen elfelejtették volna, amik a peremben előtérbe kerültek. Csak zavart okoztak volna számomra és az egész nemzet számára is.

A Pénzügyi Biztos jelenlegi tevékenysége emlékeztet Földesi professzornak arra a tanítására, hogy az idealista filozófus egy sötét szobában, nem létező fekete macskát kerget.

Valami hasonlóra vállalkozott szerintem kinevezőjének akaratából a Pénzügyi Biztos Úr is azzal, hogy a nem létező deviza nyomába eredt. És a végén felfedezi a csőben a lyukat. Ismét egy szálnalmas próbálkozásnak kezdete a hatalom részéről azzal a jelszóval, hogy néhány hónap alatt forintosítjuk a devizahitelt.

Mármint a forinthitelt. Mármint a devizában nyilvántartott forinthitelt forintosítja állítólag a jobb sorsra érdemes Varga Mihály.

Természetesen ismét semmi nem lesz drága az álprobléma megoldására. Ha kell újabb többszázmillió forintot az adófizetők pénzéből készek elpazarolni, többszáz millió forint adót elengedni a bankok részéről, csak egyetlen dolog ne történhessen meg. Az, hogy a teljesen törvényes, devizában nyilvántartott forint hitel szerződésnek banki egyoldalú szerződésmódosítási jogának érvénytelenítésével foglalkozzanak az adósok.

Ami pedig a legszomorúbb ezzel kapcsolatosan az, hogy a közhatalom azt üzeni ezáltal a társadalomnak, hogy az álnok, kétszínű, csaló szándékú embereket is készek az elszegényedettek rovására támogatni, hogy ha a közhatalom érdekei azt kívánják.

Azt üzeni, hogy az erkölcs, a tisztesség ebben a hazában semmit nem számít.

Siófokon 2013. március 17. napján.